

רץ כצבי וגיבור כארי

מבט שבועי לנבכי הנפש

מאת צביקה קליגר - מאמן אישי בשיטת "נפש האדם בתלת מימד"

על פרשת דרכים

נקודת מבט יהודית מהפרשה על עולם הנפש אקטואליה ומה שביניהם

יודעים מה המחיר שנשלם ומה באמת חשוב לנו! לכן כאשר
אנו נדרשים לכאלה עוצמות או צרכים מקור מוטיבציה חזק,
עוצמתי. אדיר, שיניע אותנו כל הזמן לעבר המטרה שלנו!

כאשר אנו באים לדבר על מקורות המוטיבציה שלנו, ישנם 2
כווני מוטיבציה ונוכל ממש לראות אותם כשני קצוות של
סרגל. האחד נקרא Towards – לקראת, השני נקרא Away
from – הרחק מ. כעת נרחיב, Towards – לקראת,
משמעותו שהמנוע שלי הינו השאיפה שלי להשיג, עוד ועוד,
ללכת לקראת המטרה שלי, במטרה להתקדם, עוד ועוד.
Away from – הרחק מ, - משמעותו שהמנוע שלי הוא
הרחק מ...הכאב... לא להיות... שלא יחסר...

לדוגמה אדם הרוצה ללמוד כל יום שעה, כאשר נשאל אותו
מפני מה? ככל הנראה נשמע אחת מהתשובות הללו... מכיוון
שאני רוצה ללמוד ולהיות ירא שמיים - Towards נכון? אבל
אנו יכולים להמשיך ולשאול, ומה זה ייתן לך? מה הכוונה,
שאני לומד וירא שמיים אני מרגיש טוב, שוב Towards
נכון? ואז מה קורה? נשאל אותו, ככה אני יודע שאני כמו
כולם לומד וירא שמיים, Towards? לא בטוח, אם נשאל עוד
פעם פעמיים אולי נגלה שהוא מרגיש שהוא לא כמו כולם,
והוא רוצה את זה כי הוא לא רוצה להרגיש שונה... אז סקרנו
את Towards והבנו מה זה Away from וכמו שראיתם
תמיד נכון יהיה להעמיק בכדי להבין מה באמת מניע אותנו.

חשוב לציין, שום כיוון אינו יותר טוב מהשני, אלו רק נתוני
אישיות! כאשר אנו יוצרים את המנוע שלנו... נכון יהיה
ליצור את 2 הכיוונים ולהעמיק יותר בכיוון שלנו! עכשיו אנו
מבינים מפני מה הכל קשור, כאשר אנו שואלים, מפני מה?
למה? הקב"ה כותב ונותן לנו את 2 הכיוונים, ויוציאנו ה'
ממצרים... Away from, לקינתו פהיום הנה... Towards.

האתגר השבועי: כאשר אנו יודעים עכשיו מה מניע אותנו,
נוכל עכשיו להתחיל ליצור לנו את המנוע שלנו עכשיו...
בצורה הטובה ביותר... בהצלחה רבה! שבת שלום!

אנו נדרשים

למצוא

עוצמות

חזקות

ועוצמתיות

מתוך

תוכנו,

עוצמות

שיאפשרו

לנו לגבור

על אותם

מסיחי

הדעת, על

אותם

דברים

שאולי

אפילו אנו

באיזה

שהוא מקום

כן רוצים,

השבוע אנו בפרשת ואתחנן, אנו עדיין תחת הרושם של תשעה
באב, אך כבר הגענו לזמן הרשמי של "בין הזמנים". אמנם
כבר כקופה ארוכה אין סדר יום קבוע, בטח לא לבחורים
ולאברכים, אך מכיוון שהגענו באופן רשמי לתקופת "בין
הזמנים", השבוע נדבר על נושא שמתאים לזמן.

כִּי יִשְׁאַלְךָ בְּנֵךְ מָחָר לֵאמֹר מַה הָעֵדוּת וְהַחֲקִים
וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֱלֹהֵינוּ אֹתְכֶם: {כא} וְאָמַרְתָּ לְבְנֵךְ
עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם וַיּוֹצִיאֵנוּ ה' מִמִּצְרַיִם בְּיַד
חֲזָקָה.. {כג} וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הֵבִיא אֹתָנוּ לְתֵת לָנוּ
אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם: {כד} וַיְצַוֵנוּ ה' לַעֲשׂוֹת
אֶת כָּל הַחֲקִים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת ה' אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל
הַיָּמִים לְחַיֵּינוּ פְּהִיּוֹם הַיּוֹם:

אומר לנו הקב"ה, כאשר יבאו ילדינו וישאלו אותנו, מה הם
הדברים שאנו עושים? מפני מה אנו עושים את מה שאנו
עושים? אנו נאמר להם, מכיוון שהוציא אותנו הקב"ה מארץ
מצרים מבית עבדים ומכיוון שהקב"ה ציווה אותנו לקיים את
חוקיו להחיותנו... מה הקשר? מה הקשר בין יציאת מצרים
לבין הסיבה שאנו עושים את מה שאנו עושים? מה הקשר בין
יציאת מצרים לבין הציווי של הקב"ה לעשות את דבריו?
קבלת התורה ועול מלכות שמיים היו בהר סיני. מה הקשר
אם כן לכן הדברים הללו? המשנה בפרקי אבות אומרת לנו
כך: "עֲבָרְיָא בְּן מִהְלָלָא אָמַר הַסְתַּמַּל בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים וְאִין
אָתָּה בָּא לִידֵי עֲבָרָה דַּע מַאיִן בָּאת וּלְאִן אָתָּה הוֹלֵךְ... כמובן
שישנו את ההסבר הרגיל בתוך המשך המשנה עצמה, אבל
אנו ניקח את זה למקום נוסף.

כאשר אנו לא רוצים להגיע לידי עברה, הכוונה שאנו כן
רוצים לחיות חיים טובים ונכונים ככל האפשר, חיים בהם אנו
מכוונים את חיינו להיכן שאנו רוצים ולא מתכווננים לפי
הרוחות הנושבות בחוץ, אנו נדרשים למצוא עוצמות חזקות
ועוצמתיות מתוך תוכנו, עוצמות שיאפשרו לנו לגבור על
אותם מסיחי הדעת, על אותם דברים שאולי אפילו אנו באיזה
שהוא מקום כן רוצים, אבל אנו מוכנים לוותר, מכיוון שאנו

כישלון הוא בסך הכל הזדמנות להתחיל שוב,

הפעם בצורה יותר חכמה!

(הנרי פורד)

סיפור בתלת מימד

אני - חברי - ומה האלוקים שואל מעמך?

הלה ביים סיפור שלם, מורכב להפליא ומרושע לא פחות, בו 'מככב' ר' ראובן בתפקיד האכזר הגדול. הסיפור לווה ב'עדויות', ב'מסמכים', ואפילו ב'תמונות', כשכולם מעלים מסקנה אחת - על ר' ראובן לפצותו בסכום עתק, הואיל וגרם לו נזק אדיר... ר' ראובן קרא את כתב התביעה המלא, הוורידים בראשו עמדו להתפוצץ מזעם. הוא הסמיך כל כולו, נחרד לגלות לאיזו דיוטא תחתונה הידרדר שונאו - שהיה פעם שותפו. פשוט סיפור מצוץ מהאצבע, אבל הוא בנוי כל כך טוב, כה מבוסס, כה חזק. רבונו של עולם - איך יוצאים מזה? איך מסיימים את מסכת הרדיפות המיותרת הזו!?

המבט של הזולת (ר' ראובן ממבט של השגחה פרטית)

בהחלטה של רגע הוא בודק שוב את התאריך, ואז - בת שחוק מסתמנת על שפתיו, הוא אפילו לא זקוק לעורך דין... די בו בדו"ח החניה המרשיע כדי לנפנף את התביעה ולהופכה לאבק פורח, ולקינוח - יבקש מעיריית עכו את התמונות המוכיחות כי רכבו חנה בעכו באותו יום ובאותה שעה... הוא אפילו לא טרח להגיב לעורך הדין, פשוט המתין בשלווה ליום המשפט. כשהגיע הרגע הגדול, ולאחר שכתב התביעה הוקרא, הומחש והודגם, הוציא ר' ראובן את הדו"ח והתמונות מכיסו, והפך את התביעה, ואיתה גם את התובע ועורך דינו - לחוכא ואיטולא... הוא יצא מבית המשפט כשידו על העליונה, שכן השופט גזר על התובע פיזיויים מוגדלים על תביעת שווא, כשהוא קבוע בפסק הדין בנימת הומור: 'גם כשיבקש תובע להעליל על הנתבע, מתבקש ממנו לפחות לתפור את העלילה יפה למידותיו של הנתבע, ולא לביים סיפור שלא יכול היה להתרחש... ור' ראובן המאושר, לא נותר לו אלא לשפשף את עיניו בהודאה לבורא יתברך על השגחתו העליונה הצמודה, על הדו"ח שהפך אותו למאושר. בזמנו - זה היה מתסכל ומביך, עתה הוא מבין כי היתה לכך תוכנית ברורה ומוגדרת מראש, מסבב כל הסיבות שלח את פקחי עיריית עכו להיות חרוצים בערבו של יום, כדי להצילו מיד הקמים עליו להזיקו!

מה ה' אלוקים שואל מעמך

ישראל, דווקא בתקופה כזו של חיכוכים, לא הרבה אהבת חינוך, אולי דווקא כאשר אתה רואה שהכל מתוזמן מה' יתברך, הכל זה ממנו, יכולים אתה ושאר עם ישראל דווקא להרבות באהבת חינוך לכל אדם באשר הוא! *הסיפורים במחזור זה בבסיסם נשמעים על ידי המאומנים של צביקה, אך פרטיהם משונים עד בלי הכר *להצטרפות למניי העלון ניתן לשלוח מייל למערכת "רץ כצבי" ותקבלו את העלון לתחת המייל שלכם מידי שבוע באופן קבוע

עכו, שעת ערב מוקדמת, בשכונה קטנה ושכוחה בפאתי העיר העתיקה. הרב ראובן ג. נעתר להפצרות אביו, ושם פעמיו לדרך ארוכה ממרכז הארץ, כדי לבקר את דודתו הזקנה המתגוררת בעכו. זמן רב היטלטל בדרכים, הדלק עלה סכום נכבד, עתה - כבר הגיע ליעד, עליו רק לחפש חניה, אך הוא מתקשה למוצאה... בלית ברירה, הוא מתחיל לחשב כי שעת הערב הגיעה, וכנראה הפקחים כבר אינם. בנוסף, יש לו מקום לחנות כשרוב הרכב חונה כחוק, רק מיעוטו על האדום לבן! 'נו, הלא צריך להגיע לכאן פקח חרוץ ומרגיז במיוחד כדי שהעניין יעלה לי בדו"ח' - הוא מסכם, וכשהנעשית לו כהיתר' הופך למושלם - הוא מדומם מנוע ועולה לבית הדודה. שעה ארוכה ישבו ושוחחו בנעימות, על הילדים והנכדים, התחביבים והזכרונות, הנוסטלגיות והתוכניות לעתיד. הדודה זכרה אותו היטב, וגם התרגשה מאוד מביקורו הפתאומי. אך כשהוא יורד לרכב, שוד ושבר - הפתעה לא נעימה המתינה לו על השמשה הקדמית...

המבט שלי (ר' ראובן)

מסתבר שבעכו פקחי החניה חרוצים במלאכתם, חרוצים מדי... למרות שהיתה זו שעת ערב - הם עדיין בעבודה, למרות שהסביבה שקטה - הם עדיין מתרוצצים, ולמרות שרוב הרכב חונה כחוק - הפקח חד העין הבחין גם הבחין בחריגה על האדום-לבן, והותיר דו"ח חניה על סך 500 ש"ח, טבין ותקילין. הוא הנאשם, מס' הרכב שלו הוא המופיע בנידון, וחמש מאות השקלים - זה מה שייגרע מחשבון הבנק שלו, כל זאת בהנחה שישלם מיד, ללא ריביות והצמדות. ר' ראובן הפך מתוסכל מרגע לרגע. הן הקדיש את מיטב שעותיו למען מטרה נעלית, שילם לא מעט דלק ושעות עבודה, והחישוב שלו היה כמעט נכון - שלא אמור לקרות כלום. אז למה? למה נגזרה עליו הוצאה נוספת של 500 שקלים? סתם, על חניה שלא מפריעה לאיש, רק כי בדיוק היום הפקח היה חרוץ מדי?! שבוע ימים חלף עבר. הוא כבר שילם את הדו"ח במועדו, כמעט ושכח מהעניין. ואז, ביום בהיר, הגיעה אליו מעטפה גדולה ונוצצת, עליה התנוסס לוגו של אחד ממשרדי עורכי הדין הגדולים בארץ... היה זה כתב תביעה מנומק להפליא, כנגד ר' ראובן. כתב התביעה מספר סיפור שלא היה ולא נברא, שבדה מלבו שותפו לשעבר של ר' ראובן השונא אותו מימים ימימה. הלה אינו פוסק מלפעול כנגדו, אבל אף פעם לא היה זה עד כדי כך... הפעם זה היה מושלם: *הסיפורים במחזור זה בבסיסם נשמעים על ידי המאומנים של צביקה, אך פרטיהם משונים עד בלי הכר *להצטרפות למניי העלון ניתן לשלוח מייל למערכת "רץ כצבי" ותקבלו את העלון לתחת המייל שלכם מידי שבוע באופן קבוע

בארבע עיניים

תראה איך נכשלת, כל העבודה המאומצת שלנו הלכה לטמיון, אני לא מאמין, כל מה שעבדנו עליו תקופה כזו ארוכה פשוט נכשלת, אין למה להמשיך. אם אנו נכשלים ככה, אין למה להמשיך.

אני לא מבין מה הייתה הבעיה? אין לי כוח, אני פשוט מרים ידיים. מונולוג מוכר? אולי בחלקו? כמה יעיל סגנון המחשבה הזאת? אז אולי אנו יכולים להתחבר להנחת יסוד של השבוע, השבוע נדבר על עוד אחת מהנחות היסוד של ה NLP אנו גם מתחברים להנחת יסוד של שבוע שעבר, בכדי ליצור שינוי עמוק, בתחושה של להיות שלם עם הקורה איתנו, ההנחת יסוד של השבוע היא: "כל תוצאה היא הישג, אין כישלון יש רק משוב". משמעותה, נכון שאנו יכולים להיכשל, נכון שאנו יכולים לעבוד ממש קשה על משהו ובסופו של דבר אנו לא נצליח, אבל עכשיו לאחר שלא הצלחנו, יש לנו 2 ברירות איך אנו ממשיכים מכאן, (אם בכלל יהיה לנו מוטיבציה להמשיך) האחד, להמשיך פעם נוספת, מבלי להתחשב מה קרה, השני לומר לעצמנו כך: במקום סתם כישלון, יש לנו הזדמנות ללמוד, מה עשינו שבעקבות זה לא הצלחנו? בעקבות מה נכשלנו? מה נוכל לשנות לפעם הבאה? ישנו הבדל תהומי, בין האם אנו מנצלים את ההזדמנויות הללו לעליה מחודשת ומועצמת, לבין אם אנו בוחרים "להתעלם" מהכישלון. אבל רגע, כאשר אנו לומדים מהכישלון, הוא כבר לא כישלון, הוא משוב! הוא נותן לנו הזדמנות ללמוד! אז בעצם זה היה טוב, כי כך אנחנו יודעים מה לא עשינו טוב, מה בפעם הבאה נדע לעשות אחרת, כאשר אנו חיים עם ההנחת יסוד של "כל תוצאה היא הישג, אין כישלון יש רק משוב" אנו ממש יכולים לקבל את חיינו ואת כל הקורה איתנו, מכיוון שאנו יודעים למצוות כל הזדמנות הנקרית בפנינו באופן הטוב ביותר. בהצלחה!

להפניית שאלות למדור "בארבע עיניים" או לכל פניה אחרת

ניתן לכתוב למייל: ratzcazvi@gmail.com ונשמח לענות ולהחכים יחד!